

Maragall

VISIONS I CANTS(1900):marcà l'inici d'una projecció pública i cívica. El llibre presenta cinc herois, homes d'acció, individualistes, apassionats en l'amor....Maragall volia que el caràcter comú d'aquests herois representés una caracterologia essencial del català. El personatge que més interessa és el compte Arnau,convertit en un visionari o messies. El contes d'aquest llibre insisteixen en el caràcter misteriós i revelador de la poesia associat al geni nacional i popular. Contes combatius, polititzats i patriòtics. **SEQÜÈNCIES(1911)** darrer recull poètic de Maragall. Conté algunes dels textos més divulgats; la tercera part del compte arnau, la fageda d'en jordà i finalment el seu testimoni ideològic i religiós, cant espiritual.

Traduccions: l'autor va realitzar diverses traduccions d'autors alemanys com Gothe, Novalis i llibres poètics de Wagner. Va tenir molta influència el pensament de Nietzsche entre el modernistes. **TEORIA poètica**. Elogi de la paraula. El pensament poètic es basava en la paraula viva, teoria influenciada per el romanticisme i el simbolisme, amb clares connotacions religioses. La poesia ha de reunir unes condicions ideals: espontaneïtat, puresa i sinceritat. Maragall menyspreava la poesia excessivament pensada. La poesia es una forma de coneixement de la vida. L'emoció estètica neix de la percepció del món i la comunicació d'aquesta emoció pel poema es fa traslladant les formes del món a les formes de la poesia: el llenguatge espontani es limita a dir l'emoció del món.